

folknings Interesse. Enten de reise 5—10 Mil, for at opholde sig paa en Skole, eller 20—40 Mil, er ligegyldigt. Det viser Erfaringen, og det er sandelig ikke, som den ærede Ordfører, siger, at de strømme til Skolerne. Der er ingen Strømning. Det er kun smaa Tal, det dreier sig om, der kan kun tælles Incevis. Naar de Herrer dernæst ville begrunde det ved § 7 og § 8 i Styrmandsloven, saa viser det sig ogsaa lidt uheldigt for dem. De have læst Loven forfærdet, baade dens Indhold og Forhold til tidligere Bestemmelser. Den nye Styrmandslov gaar nemlig ikke ud paa at sprede, men er tværtimod mere stærket, end de tidligere Bestemmelser vare. De tidligere Bestemmelser gjaldt gennemsnitlig 6 i Kvartalet, altsaa 24. Her gjælder det 8, og det passer altsaa for saa vidt. Den høitærede Minister har imidlertid i § 7 en Anvisning med Hensyn til, om de skulde have Ret til at afholde Examen, en Anvisning, der ingenlunde var givet tidligere. Det er altsaa gennemsnitligt 30 Elever i 3 Aar. Den Beloville, som de Herrer vise ved den Forklaring, de give, betyder: Der bliver ikke en Dre anvendt af disse 4,000 Kr. næste Aar. Spørgsmaalet bliver da dette: Skulle vi anvende de 4,000 Kr. til Gavn for Sømandenes Uddannelse, eller skulle vi ikke? Spørgsmaalet bliver dette: Skulle vi have de hidtilværende Traditioner, eller skulle vi gaa ind paa Principer, som kunde passe, hvis vi kom ind paa private Børneskoler? Det har forøvrigt undret mig at se dette Flertal saa raast og uden Betænkning at samle sig paa et af de vigtigste civile Punkter, som gives i hele Budgettet, dette Flertal, der ikke sparer eller ikke kan spare i Incevis, ja i hundre tusinder, til andre Niemed. Dersom der paa en anden Konto i Marineministeriets Budget, f. Ex. der, hvor der staar 28,000 Kr. til Officerer i fremmed Krigstjeneste eller til at uddanne dem i Koffardisart, var Tale om at give en Lieutenant 4,000 Kr. til at reise til Pariserudstillingen — noget Vignende er jo flet —, saa er jeg overbevist om, at de Herrer ikke vilde have den allermindeste Indvending at gjøre. Der er ikke Tvivl om, at den ærede Ordfører fra Helsingør (Thomsen) vilde anbefale dette paa det varmeste; men naar der derimod er Tale om muligheden at kunne støtte en Navigationsundervisning for et Par Hundrede Styrmand eller om at gennemføre en vigtig Lov, saa nærer det ærede Medlem Betænkning, saa maa Pengene hellere lægges til Side og glemmes, og En eller Anden komme og sætte sig ned hist og her med et Par Elever og saa gaa bort igjen efter et Par Maaneders Forløb, hvilket jo tidt er flet. Vi give jo for Exempel 4,000 Kr. til en skandinaviske Præst i Paris, som flet ikke have. Vi ere blevne enige om, at det kan blive staaende, og jeg er vis paa, at den ærede

Ordfører absolut vil holde derpaa. Jeg er ikke overbevist om, at dette vil være til større Nytte med Hensyn til vore Forhold; men jeg kan anføre ikke to, men hundrede og atter hundrede Exempler paa, at den ærede Ordfører fra Helsingør aldrig selv har været Ordfører for den Slags besparende Forslag med Hensyn til Spørgsmaal, som overfor Samfundet vare af en ganske underordnet Betydning. Ogsaa de Herrer fra Stege og Veire, der ifjor reiste deres Marechalskole ude paa Officereskolen for deres 20 Lieutenantaspiranter, hvad tro de ikke, at en Lieutenantaspirant kommer til at koste dem der? Han kommer til at koste, hvad mange Snes Styrmand vilde koste efter dette Forslag, og dog betragte de deres Marechalskole som en af de allerførste Velgjerninger, der er flet. Jeg indrømmer naturligvis, at Lieutenantaspiranter og endnu mere Lieutenanter ere høist vigtige Personer i Samfundet; men derfor vil jeg dog ikke sige, at Styrmandenes Uddannelse er et aldeles ligegyldigt Spørgsmaal under vore Forhold. Idet jeg altsaa, for at forsone de vrede Guder lidt, tilbyder den ærede Ordfører fra Helsingør at tage imod mit Underdringsforslag, saa vil jeg foreslaa ham, at han gaar tilbage til sit tidligere Standpunkt i denne Sag, da han selv var Minister, og stemmer for Underdringsforslaget under Nr. 148 med Underdringsforslaget under Nr. 149. Uagtet det er til en anden Skole, saa forlanger jeg dog ikke, at Beløbet i disse to Forslag skal forhøjes. Da jeg tidligere har udtalt mig udførlig derom, saa skal jeg ikke denne Gang komme nærmere ind paa en Opslilling og Beregning af Budgettet og deslige. Jeg har villet holde mig kun til disse enkelte Underdringsforslag. Jeg stemmer for et æret Medlems Forslag til § 26 om Bransnas Vig og forbeholder mig ialtsald indtil videre at anbefale Forslaget under Nr. 130 om 1 $\frac{1}{4}$ Million, idet jeg afventer Forhandlingen derom. Forøvrigt tilbyder jeg det ærede Medlem for Helsingør og hans Venner Underdringsforslaget under Nr. 149, idet jeg anbefaler ham at vende tilbage til hans gamle Standpunkt som Marineminister og stemme for Forslaget under Nr. 148. Saa kan „indtil“ gaa fløiten for denne Gang.

Dinesen: Jeg glæder mig overordentlig paa det ærede Medlems Begne over den Leilighed, han formener at have haft idag til at tage Revanche; det gik ham saa daarligt de foregaaende Dage med Hensyn til Beregninger paa Krigsministeriets Budget, at han haardt trænger til den Seier, han har haft Leilighed til at vinde her. Jeg skal gjøre ham opmærksom paa, at det aldrig har været Flertallets Hensigt at ville tage Noget bort fra Styrmandene, ikke en eneste Dre har Flertallet villet tage bort fra dem. Vi have ligemeget Interesse for dem, der ere Lieutenantas-